

(ΑΓ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Β: ΘΕΟΣ/ΝΙΚΗΣ
(ΚΩΦ. Β' 15)

Αριθ. φύλ. 507

Τμή Φύλλου Αρχ. 1

Έτος ΚΑ'.

Τηλ. 628.280

1 Δεκεμβρίου 1966 (Π.Ο.Η)

Γραφεία Κάνιγγος 32— Αθήναι Τ. 147

ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΙΣ ΜΑΣΟΝΙΑΣ

Ἡ ἱστορία καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνεται. Ἡ μέθοδος τῆς «Ἀνοικτῆς Ἐπιστολῆς» χρησιμοποιεῖται ἐκ νέου, διὰ νὰ ἐνσπείρῃ ζιζάνια καταστρεπτικοῦ δηλητηρίου, δυναμένου νὰ μολύνῃ τὸν ἀναγνώστην καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ ἀποστάτην τῆς πίστεως.

Δι' αὐτὸ καὶ σπεύδομεν νὰ καταστήσωμεν ἀκινδύνους τοὺς σπορεῖς τῶν ζιζανίων καὶ νὰ καταστρέψωμεν τὸ δηλητήριον.

Ἡ θλιβερά σκιά τῆς πάλαι ποτὲ ὀργάνωσης τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. (νομικὸν πλέον σχῆμα μιᾶς ὀλιγαριθμοῦ ἀντιεκκλησιαστικῆς φατρίας) ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀρ. 644)13]26 10.34 ἐπιστολήν. Ὁ συντάκτης τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς ὡς καὶ οἱ ὑπογράφωντες αὐτήν, οὔτε ὀλίγον, οὔτε πολὺ ἀναλαμβάνουν νὰ ὑποστηρίξουν τὴν... Μασονίαν (φρῖξον Ἡλιε!) καὶ νὰ ἐμφανίσουν τοὺς Μασόνους ὡς παράγοντας... φιλορθοδόξους, ὡς φρουροὺς ἀκάκων προβάτων.

Ἀφορμὴν εἰς τὴν θλιβεράν των ὑπεράσπισιν λαμβάνουν ἐκ σχολίου τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» (502—1-10-66), ἀναφερομένου εἰς τὴν συμμετοχὴν ἢ μὴ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Δ. Βρανοπούλου εἰς τὴν Μασονίαν,

καθὼς κατήγγειλε ἡ «Χριστιανικὴ Δημοκρατία».

Ἐγράψαμεν, ὡς ἐγράψαμεν, ἐξ ἑνὸς αἰσθήματος φόβου καὶ εὐθύνης ἐναντὶ τῆς αἰματοβαφοῦς Ὁρθοδοξίας. Οὔτε ἡμεῖς ἠρευνήσαμεν καὶ ἀπεκαλύψαμεν τὴν ιδιότητα αὐτήν, ἀλλ' οὔτε ἦτο δυνατόν νὰ μὴ συγκινηθῶμεν ἐκ μιᾶς τοιαύτης πληροφορίας.

Ἡ σιωπὴ ἡμῶν θὰ διηρμηνεύετο, παρ' ὅλων τῶν συντηρητικῶν χριστιανῶν, ὡς δειλία, ὡς ἄρνησις στοιχειώδους ὑποχρέωσης, ὑπαγορευομένης ὑπὸ τοῦ Ἀπ. Παύλου («ἐλεγεῖον, ἐπιτίμησον», δεδομένου, ὅτι ἡ Μασονία εἶναι ἄρνησις τοῦ Χριστοῦ καὶ θρησκεία τοῦ Διαβόλου. Θὰ ἦτο ὅμως καὶ ἀδικία.

Καταδικάζομεν, ἐπωνύμως μάλιστα, πατριάρχας, μητροπολίτας, κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς ἐπειδὴ εἶναι νεοσημερολογῖται. Πῶς λοιπὸν νὰ σιωπήσωμεν ἐνώπιον τῆς Μασονίας καὶ τῶν Μασόνων, ὅταν ἡ θεοστυγῆς Μασονία συνιστᾷ κίνδυνον τρομακτικώτερον τῆς ἡμερολογιακῆς μεταρρυθμίσεως;

Ὁ ἐπιστολογράφος, κατὰ τρόπον ἀτυχῆ, συνηγορῶν ὑπὲρ Μασόνου, ἐπικαλεῖται ἐκ

τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ τῆς ἱστορίας παραδείγματα συνεργασίας μεθ' ἑτεροθρήσκων. Εὐγε Του!

Οὐδεὶς πάντως τὸν ἐμποδίζει, ὅστις καὶ εἰς εἶναι, νὰ χρησιμοποιοῦν ἱατρὸν Ἑβραῖον, ὡς ὁ Μ. Βασίλειος, νὰ χρηματίσῃ ὑπουργὸς ἀπίστου Ἀρχοντος ὡς ὁ Δαμασκηνός, νὰ διατηρῇ κοσμικὰς ἢ κοινωνικὰς σχέσεις μετ' ἑβραίους, βουδιστάς, εἰδωλολάτραις.

Δὲν δύναται ὅμως νὰ ἀρνηθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, Ἐκκλησίαν μάλιστα μαρτυρικὴν, γνησίαν, νὰ ἐλέγχῃ τὸ φρόνημα δημοσίου ἀνδρὸς καὶ συνεργάτου της καὶ νὰ ἀπαιτῇ παρ' αὐτοῦ τὴν ἀποκήρυξιν πλάνης, καταδικασθείσης ὑπὸ τῆς Πανεκκλησίας!

Ἄλλωστε ὁρμώμενοι ἐκ τῆς σκέψεως τῆς εὐγενείας καὶ τῆς λεπτότητος τοῦ ἐλεγχόμενου, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι πιθανὸν νὰ ἐδίδαμεν ἀφορμὴν εἰς ἐκλεκτὸν ἄνδρα νὰ ἀποφύγῃ τὸν θανάσιμον ἐναγκαλισμὸν τοῦ διαβόλου, τὴν Μασονίαν.

Πρὸς τί λοιπὸν ἡ αὐτόκλητος συνηγορία; Ἐρωτῶμεν τὸν ἐπιστολογράφον: Ἐὰν ἀπεκαλύπτετο ὡς Μασόνος ἄνθρωπος ἡσσονος σπουδαιότητος, καὶ μετριωτέρας κοινωνικῆς προβολῆς θὰ ἐσπευδε νὰ τὸν ὑποστηρίξῃ; θὰ ἐσιώπα; ἢ θὰ ἔρριπτε κατὰ τῆς κεφαλῆς του ὅλους τοὺς κεράμους καὶ τοὺς λίθους;

Ἄλλὰ—λέγει ὁ ἐπιστολογράφος—«προφέρει πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἁγίαν μας ὑπόθεσιν». Τὸν ἐρωτῶμεν ὅμως ἐκ δευτέρου: Ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα; Εἶναι τίμιον, δηλαδή, καὶ εὐθὲς νὰ παραβλέψωμεν τὸν ἐκ τῆς Μασονίας κίνδυνον, χάριν ποιᾶς τινος συμπαραστάσεως, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἄλλωστε πολιτικός, σεβόμενος ἑαυτὸν καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας μᾶς ἠρνήθη;

Ὅλους ἀγαπῶμεν, ὑπὲρ ὅλων εὐχόμεθα, καὶ δὲν θὰ παύσωμεν νὰ ἐλέγχωμεν τὸν θανάσιμον ἐχθρὸν τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν Μασονίαν, ἥς ἔργον, ὡς γνωστόν, εἶναι καὶ ἡ και-

νοτομία τοῦ νέου ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ τοσαύτας πληγὰς προξενήσασα, καὶ νὰ καλῶμεν τοὺς ἀποκαλυπτομένους ὡς Μασόνους νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ στρατόπεδον τοῦ Διαβόλου.

Πρὸς τί λοιπὸν ἡ ἀκαιρος ὑπεράσπισις, ἡ τοσοῦτον κατασκανδαλίσασα;

Τί συνέβη εἰς τὰς σκέψεις καὶ διαθέσεις, τῶν ὑπογραψάντων ἀθῶοισιν, ἔστω καὶ ἑμμεσον καὶ ἐκ προσωπικῶν λόγων ὑπαγορευθεῖσαν, τῆς Μασονίας;

Καταπλησσομένη, διότι οἱ ὑπογράφωντες παρουσιάζονται ὡς ὑπερασπισταὶ τῶν Δικαίων καὶ τῶν Ὁρίων τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν τὸν ζῆλον των, ἂν καὶ πλειστάκις προβαίνουν εἰς ὑπέρβασιν τῶν ὁρίων τῆς ἀρμοδιότητός των.

Μήπως ἡ ἐνέργειά των αὐτὴ εἶναι ἐγκατάλειψις Θεοῦ, ἐφ' ὅσον τὰ στόματα καὶ τὰς χεῖρας των θέτουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς θεοσυγοῦς Μασονίας;

Τοὺς καλοῦμεν νὰ συνέλθουν καὶ νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν ζημίαν, τὴν ὁποίαν ἐπιφέρουν.

Ἡ θέσις τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΟΧ εἶναι σαφὴς καὶ ἀπερίφραστος: Ἀγὼν διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ καταδίκη παντὸς ἐχθροῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐν οἷς πρῶτος τυγχάνει ἡ Μασονία.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ:

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628.280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
ὑπεύθυνος συντάξεως Γεώργιος Κόττης
Κάνιγγος 32—Ἀθῆναι 147

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐσωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δραχμας 15.—
» Ἐτησίᾳ » 30.—

Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δολλάρια 2
» Ἐτησίᾳ » 4

Τιμὴ Φύλλου δρχ. 1

**ΟΙ ΕΡΟΣ ΗΜΩΝ ΑΓΩΝ ΑΠΕΚΤΗΣΕ
ΙΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ!**

*Επισκόπους οἱ ἀξιότιμοι κ.κ. Σύεδροι τῆς Θεσσαλονίκης ; Ἐάν δέ, ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ποιμαντορικῶν ἡμῶν καθηκόντων, φερόμεθα μετὰ τινος ὑπερβολικωτέρας διαθέσεως, συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης, προκειμένου νὰ ἀντιμετωπίσωμεν καταχρήσεις δικαιωμάτων καὶ ὑπερβολὰς ἀσεβῶν τινῶν ἀτόμων καὶ φατριῶν, οἵσθηλατουμένον ἀπὸ λαοκρατικὰς ἀντιλήψεις (ἐν τῇ γνωστῇ ἐπαναστατικῇ σημασίᾳ τῆς λέξεως) καὶ μὴ ἐμπνεομένων ἀπὸ φόβον Θεοῦ καὶ σεβασμόν. Ὅτι δὲ συχνάκις στοιχεῖα ξένα πρὸς τὴν λαϊκὴν βούλησιν, ἀνερριχήθησαν ἐπὶ τῆς ἐξουσίας καὶ ἠγνόησαν τιμίους μαχητάς, ὡς τὰ ἐκλεκτὰ μέλη τῆς παρούσης Διοικήσεως τῆς Κοινότητος Θεο)νίκης καὶ τὸν ἀείμνηστον Π. Κοσσαρᾶν, ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς τελευταίας δεκαετίας τῆς Κοινότητος Θεο)νίκης.

IV. Ἐν τῷ ψηφίσματι ἐπιδιώκεται συνηγορία καὶ ὑπεράσπισις τοῦ παρόντος Δ.Σ. τῆς Π.Θ. Ε.Ο.Κ., ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ καταφόρως ἀδικηθέντος ἀθῶου. Ἐν πρώτοις ἡ παροῦσα Διοίκησις τῆς ἐν λόγῳ ὁργανώσεως δὲν ἀντιπροσωπεύει λαϊκὴν ὁργανώσιν, ἀλλὰ εὐάριθμον φατρίαν. Ἐχομεν εἰς χεῖρας ἡμῶν καταγγελίαν εὐύπολῃπτων λαϊκῶν, γνωστῶν διὰ τε τὰ φρονήματά των καὶ τὰ ὑπηρεσίας των πρὸς τὸν Ἱερὸν ἀγῶνα, δι' ἧς διαμαρτύρονται διότι κατὰ τὰς τελευταίας ἀρχαῖς ρεσίας πρὸς ἀνάδειξιν τῆς παρούσης Διοικήσεως δὲν ἐκλήθησαν σκοπίμως, οἱ δὲ ψηφίσαντες οὕτε κἀν ἀνέρχονται εἰς μίαν ἑκατοντάδαν. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἡ παροῦσα Διοίκησις ἐνεφάνισε τὸ λαϊκὸν δυναμικὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ἰσχυρότατον, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ, στατιστικῶς, τὴν πολιτείαν ἀλλὰ καὶ ὅλως αὐθαίρετως καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀθεμίτου προβολῆς, «ἐδολοφόνησεν νομικῶς» ὑπὲρ τὰ χίλια μέλη. Ἀσφαλῶς οἱ ὑπερασπισταὶ τῆς παρούσης Διοικήσεως τῆς ΠΘΕΟΚ δὲν θὰ εἶχον ὑπ' ὄψιν των αὐτά. Πέσαν ὁμῶς αὐτῶν οἱ κύριοι οὗτοι ἔσπευσαν νὰ δικαιώσουν δημοσίως τὴν θεοκατάρατον Μασονίαν, συνηγοροῦντες δι' «ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς», ὑπὲρ ἀτόμου ἐλεχθέντος καὶ κατηγορηθέντος ὡς Μασόνου, χωρὶς οὗτος νὰ ἀποκηρύξῃ τὴν Μασονίαν.

V. Ἀντιπαρερχόμεθα τὰς ἄλλας «θέσεις» τοῦ ψηφίσματος καὶ σιωπῶμεν οὐχὶ ἐξ ἀπορίας ἀπαντήσεως, ἀλλ' ἐξ ἐπιθυμίας κατευρασμοῦ. Αἱ ἡμέραι τὰς ὁποίας διερχόμεθα, εἶναι ἡμέραι ἀντιχρίστου· ἐπιβάλλεται ὅθεν ἡ συνοχή, ἡ ἀγάπη, ἡ ὁμόνοια. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δὲν ἀποτελεῖ χώρον διενέξεως καὶ περιοχὴν προβληματισμοῦ.

εἶναι, πρὸ παντός, Χάρις, Εὐλογία, Ἀγάπη, Σεβασμός, Πειθαρχία, ἐφ' ὅσον τὸ ζητούμενον εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς καὶ ἡ δύναμις ἡ εὐλογία τοῦ Παρακλήτου.

Δι' αὐτὸ καλοῦμεν ἅπαντα τὰ ἐν Χριστῷ ἡμῶν τέκνα εἰς ἐπαγρύπνησιν καὶ πνευματικὴν ἐτοιμότητα, κραυγάζοντες «στῶμεν καλῶς, στῆμεν μετὰ φόβου».

Δὲν ἐπεδιώξαμεν τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν θὰ διστάσωμεν νὰ κατέλθωμεν τὰς κλίμακας αὐτῆς, ἐάν ἡ συνειδήσις ἡμῶν πληροφώρῃ ἡμᾶς, ὅτι λυπούμεν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ τὰς ἐνεργείας ἡμῶν· δὲν θὰ ἐνδώσωμεν ὁμῶς καὶ εἰς ἐκβιασμούς ὑποκριτῶν καὶ φαρισαίων, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὸ θράσος νὰ δηλητηριάζουν τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν καὶ νὰ θυσιάζουν ἕναν αἱματοβαφῆ ἀγῶνα εἰς τὴν προβολὴν τῶν ἀθλίων εἰδώλων των.

Ἀπεφασίσαμεν, ὅπως συστήσωμεν Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοκευτικῆς Κοινότητος Θεσσαλονίκης, τὸν Θεολόγον κ. Στ. Καραμήτσον καὶ τοῦ Δ)νιοῦ τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν κ. Γ. Πουλατζακίδου, ἐπὶ τῷ σκοπῷ συσκέψεως ἐπὶ τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς πορείας τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ὡς καὶ τῆς ἀναζητήσεως τρόπου οὐσιαστικῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου, ἐν τῇ Ὑπερτάτῃ Διοικήσει, κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν Κανόνων. Ὡσαύτως μέλημα τῆς ὡς ἄνω συσκέψεως εἶναι καὶ ἡ διοργάνωσις Πανελλαδικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συνεδρίου ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Εἰς μίαν μάχην ἐνδεχομένως νὰ σημειοῦνται παραλήψεις καὶ λάθη. Ὁ ἔλεγχος ὅθεν δεκτὸς καὶ εὐχάριστος. Ἡ ἀπόπειρα ὁμῶς ἀλλοιώσεως τοῦ θείου χαρακτῆρος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ μεταβολὴ αὐτῆς εἰς συνδικαλιστικὴν ὁργανώσιν, ἐνδοφιλονικοῦσαν ἐπὶ θεμάτων δευτερευούσης σημασίας πρὲς νὰ ἀποκλεισθῇ. Ὡσαύτως καὶ πᾶσα ἀπόπειρα διασπάσεως θὰ ἐπισύρῃ τὴν κατάραν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν τολμητιῶν, οἵτινες, δὲν ἀποκλείεται, καίτοι ὀρθόδοξοι κατὰ τὸ φαινόμενον, νὰ εἶναι ὄργανα τῆς Μασονίας πρὸς διάλυσιν ἡμῶν.

Μὲ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἀγαπῶμεν ὅλους, διατελοῦμεν,

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

Ἀρχ)πος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἡ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΘΛΙΟΤΗΣ

“Ὅπου καὶ ἂν πᾶς μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεόν, θὰ εἶσαι πάντοτε ἄθλιος καὶ δυστυχής. Γιατὶ χάνεις τὸ θάρρος καὶ τὴν ἡρεμία σου, ὅταν δὲν ἔρχονται τὰ πράγματα, ὅπως τὰ ἐπιθυμεῖς;

Ὑπάρχει ἔστω καὶ ἓνας ἄνθρωπος ἐπάνω στὴ γῇ πού νὰ τὰ ἔχῃ πάντοτε ὅπως τὰ θέλει; Μὴ γελιέσαι. Κανένας δὲν ὑπάρχει χωρὶς στενοχώριες καὶ βάσανα, ὅσο μεγάλη θέσι καὶ ἂν κατέχῃ. Ἐκεῖνος δὲ πού εὐρίσκεται στὴν καλύτερη θέσι, εἶναι αὐτὸς πού μπορεῖ νὰ ὑποφέρει τίς λύπες του γιὰ χάρι τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ἐπιπόλαιοι ἄνθρωποι λένε συνήθως. Ὁ τάδε πλούσιος ἢ ἰσχυρὸς, εἶναι εὐτυχισμένος γιατί ἔχει τὸ χρήμα ἢ τὴ δόξα. Πόσο γελιοῦνται! Σήκωσε τὰ μάτια σου στὸν οὐρανό. Ἀντίκρουσε τὰ ἀγαθὰ τῆς οὐρανίου Βασιλείας πού μένουν ἀφθάρτα καὶ αἰώνια καὶ θὰ ἀντιληφθῇς τότε πὼς ὅλα τὰ πράγματα τοῦ κόσμου εἶναι μηδέν. Ἄν δίνουν δὲ κάτι ἀσφαλῶς, αὐτὸ εἶναι ὁ φόβος καὶ ἡ ἀνησυχία.

Δὲν ἐξαρτᾶται ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν. Τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν τὴν συναισθάνεται ὁ ἄνθρωπος ὅσο πνευματικώτερος γίνεται. Τότε ἀντιλαμβάνεται πού εὐρίσκεται ἡ ἀληθινὴ χαρὰ καὶ ἀπόλαυσις, καὶ πού ἡ δυστυχία, καὶ ποθεῖ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπ’

τὰ δεσμὰ τῆς γῆς γιὰ νὰ πετάξῃ ἐλεύθερος καὶ εὐτυχισμένος στὸν οὐρανόν.

Εἶναι βέβαια ἀλήθεια, ὅτι σ’ αὐτὴ τῇ ζωῇ, πολὺ μᾶς πιέζουν οἱ σωματικὲς ἀνάγκες. Γι’ αὐτὸ καὶ ὁ Ψαλμωδὸς μὲ θερμὴ προσευχὴ ζητοῦσε τὴν ἀπελευθέρωσίν του ἀπ’ αὐτές. **«Κύριε ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με»** (ψαλμ. 24, 27).

Ὅσοι λοιπὸν δὲν θέλουν νὰ ἴδουν τὴν ἀθλιότητά τους εἶναι δυστυχισμένοι. Πιὸ δυστυχισμένοι ὅμως εἶναι αὐτοὶ πού τὴν ἀθλιότητα αὐτὴν τὴν ἀγαποῦν καὶ δὲν θέλουν νὰ τὴν ἀφήσουν. Σὲ τέτοιο σημεῖο διαστροφῆς φθάνουν μερικοὶ ἄνθρωποι, μωροὶ καὶ ἀνόητοι! Θὰ εἶναι ἀργά, ὅταν ἀνακαλύψουν πόσον δυστυχεῖς εἶναι.

Οἱ Ἅγιοι πού δοξάσθηκαν ἀπὸ τὸν Θεόν, καθόλου δὲν πρόσεχον τὰ πρόσκαιρα, ἀλλὰ εἶχαν δώσει ὅλη τους τὴν προσοχὴ στὰ αἰώνια. Ὅλη ἡ σκέψις τους καὶ ἡ καρδιά ἦσαν προσηλωμένα στὸν οὐρανόν· στ’ ἀόρατα, ἀλλὰ σταθερὰ καὶ αἰώνια· σ’ αὐτὰ πού κατεργάζονται αἰώνιο βάρος δόξης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται, ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε διὰ ὀφειλὴν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρους ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος δεόν ν’ ἀπευθύνεται, διὰ Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ΜΟΝΟΝ, πρὸς τὸν Ταμίαν Ἀρχιμ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΝ ΚΑΛΟΣΚΑΜΗΝ, ὁδὸς Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 147.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.)

Τὸ νεοῦδρυθὲν Παράρτημά μας

Στιγμιότυπον ληφθὲν ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, Νικίτης Χαλκιδικῆς κατὰ τὴν πρώτην θείαν λειτουργίαν τῆς 26 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ.

**Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ἐλευθερουπόλεως
κ. κ. Ἀμβροσίῳ**

Σεβασμιώτατε,

Εὐχόμεθα εἰλικρινῶς, ὅπως ὁ Θεὸς χαρίζῃ ὑμῖν ὑγείαν καὶ ἅπαντα τὰ πλούσια δῶρα τῆς ἐπουρανίου Αὐτοῦ ἀγάπης, διότι, ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, τοῦ παταγώδους κατακρημνισμού τῶν ἡθικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀξιῶν, ἀποτελεῖτε ἀνύστακτον φρουτωρὸν ἐπὶ τῶν ἀδαμαντίνων τῆς Ὁρθοδοξίας ἐπάλλεξων.

Ὅπως ἰδιαιτέρως συνεκινήθημεν ἐκ τῆς τιμίας καὶ εἰλικρινοῦς συνηγορίας ὑπὲρ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν. Ἡ στάσις ὑμῶν αὕτη ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀπετέλεσε ἐνέργειαν δικαίου καὶ ἡθικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐνίσχυσε καὶ ἐδικαίωσε ἐν συντηρητικὸν κίνημα, τοῦ ὁποίου ἡ σημασία ἀσφαλῶς θὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως, σήμερον ὅτε πνεῦμα ἀχαλινώτου ἐκκοσμικεύσεως πνέει παντοῦ.

Ἐπὶ πλέον ἡ ἐνέργεια ὑμῶν αὕτη ἐνέπνευσε εἰς τὰς συνειδήσεις τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ κόσμου αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης πρὸς ὑμᾶς καὶ διέγραψε τὸ δυνατόν τῆς ἐν τῷ μέλλοντι συνεργασίας, πρὸς ἀμυναντῆς κινδυνευούσης Ὁρθοδοξίας, ὅλων τῶν συντηρητικῶν στοιχείων. Τὰ αἰσθήματα αὐτὰ εἰ-

δομεν ὑπάρχοντα καὶ παρὰ τοῖς ἐπισκόποις τῶν Παλαιοημερολογιτῶν καὶ πνευματικῶν ἡμῶν Πατέρων.

Δέξασθε, ὅθεν, Σεβασμιώτατε, τὰς εἰλικρινεῖς ὑμῶν εὐχαριστίας καὶ ἐπιτρέψατε ἡμῖν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι θὰ τυγχάνωμεν τῆς πολυτίμου συνηγορίας ὑμῶν, ὡς καὶ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ εἰλικρινοῦς ἡμῶν σεβασμοῦ, μεθ' οὗ διατελοῦμεν.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἐπιτρόπων Ἱερῶν Ναῶν Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καὶ ἐκπροσώπων τῶν Παραρτημάτων Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος.

Ἐντολῇ αὐτῆς
Ὁ Γραμματεὺς ἐν αὐτῇ
Σταῦρος Καραμήτσος
Θεολόγος

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ ὅπως ἀποστείλωσι τὰς καθυστερημένας συνδρομὰς των, διότι ἀντιμετωπίζομεν μεγάλην δυσχερείαν διὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ παρόντος φύλλου.

Ἀπὸ τὴν πανήγυριν τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου Τριαντάρου Τήνου

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ 19.11.66
Π Ρ Ο Σ

Τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ πρὸς τὰ Μέλη
Αὐτῆς

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ συνεδριάσεως Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑποβάλλω λίαν εὐσεβάστως τὴν παράκλησιν, ὅπως ἐν τῇ ἀρμοδιότητι Αὐτῆς εὐαρεστηθῇ νὰ λάβῃ θέσιν ἐπὶ τῶν δημοσιευομένων εἰς τὸν Τύπον Ἀκρόπολις καὶ Ἔθνος συγνευτέξεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, περὶ ἐνώσεως Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ Ἑτεροδόξων, πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ ἀγωνιῶντος Ἑλληνικοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος.

Ὁ Προκαθήμενος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τυγχάνων Τοῦρκος ὑπήκοος δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν τήρησιν τῶν Θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος περὶ Ὁρθοδόξου Θρησκείας εἰς τὴν χώραν μας, ἀλλὰ οἱ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι Ἱεράρχαι καθίστανται ὑποχρεωτικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τούτου.

Βουλευτῆς Ἀττικῆς
Ε. Τομαράς

Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἀξίαν ἔχει ἡ ἀγία ζωὴ καὶ ὄχι αἱ πολλὲς γνώσεις καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ σοφία.

Σ' αὐτὴ βέβαια τῇ ζωῇ, εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀπόλυτος τελειότης τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτό, ἡ πιὸ σίγουρη καὶ ἀσφαλὴς ὁδὸς πρὸς τὸν Θεόν, εἶναι ἡ ταπεινὴ ἰδέα διὰ τὸν ἑαυτὸν μας καὶ ὄχι οἱ πολυδαίδαλες ἐπιστημονικὲς ἔρευνες.

Ὅχι βέβαια ὅτι εἶναι ἀχρηστὴ καὶ ἀξιοκατάκριτη ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ μελέτη τῶν διαφορῶν πραγμάτων καὶ φαινομένων· κι' αὐτὰ εἶναι χρήσιμα καὶ τὰ διατάζει ὁ Θεός. Πάνω ὅμως ἀπ' αὐτὰ πρέπει νὰ θέτῃς τὴν καθαρὰν συνείδησιν καὶ τὴν ἀγίαν ζωὴν.

Ἐπειδὴ δὲ πολλοί, προσπαθοῦν μᾶλλον νὰ πλουτίσουν τὶς γνώσεις των, παρὰ νὰ ζοῦν μὲ

εὐσέβεια καὶ ἀρετὴ, γι' αὐτὸ ἡ ἐργασία των τοὺς δίδει ὀλίγους μόνον καρπούς.

Ἄν ὅλος ὁ κόσμος ἔδειχνε τόσον ζῆλον γιὰ νὰ ξεριζώσῃ τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς κακίας του καὶ νὰ καλλιεργήσῃ τὴν ἀρετὴν, ὅσον δείχνει γιὰ τὶς μάταιες κοσμικὲς ἐπιδείξεις καὶ φροντίδες, δὲν θὰ βλέπαμε καθημερινῶς τόσα σκάνδαλα ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους καὶ χαλάρωσι στὴν κατὰ Θεὸν ζωὴ.

Τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς Παγκοσμίου κρίσεως δὲν θὰ μᾶς ἐρωτήσῃ ὁ Θεός τί διαβάσαμε, ἀλλὰ τί κάναμε. Δὲν θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει Του ἂν μιλοῦσαμε εὐγλωττα καὶ ἑλκυστικὰ, ἀλλὰ ἂν ζήσαμε σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον Του.

Μπορεῖς νὰ μοῦ πῆς ποῦ εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι ποὺ εἶχες γνωρίσει καὶ τόσο θαύμαζες ὅταν ζοῦσαν;

Τώρα, ἄλλοι κατέλαβον τὰς θέσεις των· καὶ ὁ πολὺς κόσμος δὲν τοὺς ἐνθυμεῖται πλέον. Ὅταν ζοῦσαν προκαλοῦσαν ἐντύπωσι· ποῖός ὅμως τώρα μιᾶς πλέον δι' αὐτούς;

Σχόλια Ἀθηναϊκοῦ Τύπου

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου συνεζητήθη τὸ θέμα, τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν Ἱεροπραξιῶν ὑπὸ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἱερέων καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως τοῦτο ἔλθῃ πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ 11.11.66

Οἱ κανονικοὶ Παλαιοημερολογίται ἱερεῖς (δηλαδή οἱ χειροτονημένοι ἀπὸ ἀρχιερεῖς ἔχοντας τὴν «Ἀποστολικὴν διαδοχὴν»), παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ὑπάρχουν στὴν ἐπίσημὴ ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἔχουν τὸ δικαίωμα, νὰ τελοῦν ἐγκύρως γάμους, βαπτίσεις καὶ ἄλλα μυστήρια, ἀπεφάνθη χθὲς ἡ Ἱερά Σύνοδος βάσει σχετικῶν ἀποφάσεων δύο προηγουμένων Ἱεραρχικῶν συνόδων.

ΜΕΣΣΗΜΒΡΙΝΗ

Πρωτ. 11) 11) 66

Ἀπὸ τὴν Πανήγυριν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀρτεμίου Κορυθαλλοῦ κατὰ τὴν περιφορὰν τῆς Ἀγίας Εἰκονος.

Σεχονοτα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Υπό της Ίερως ἡμῶν Συνόδου ἐξεδόθησαν τετραευαγγέλια μικρὰ κομφοτάτα. Πωλοῦνται ὑπὲρ τοῦ ἀνεγειρομένου Οἰκοτροφείου εἰς τὰ Γραφεῖα μας καὶ τὰς Ἐκκλησίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, πρὸς δρχ. 20 ἑκαστον. Ἀποστέλλονται εἰς τὰς ἐπαρχίας μὲ ἐπιβάρυνσιν τῶν ταχυδρομικῶν.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ

Υπὸ τοῦ Σεβ. Σαλαμίνος κ.κ. Γεροντίου ἐχειροτονήθη βαθμηδὸν εἰς Ἀναγνώστην, Ὑποδιάκονον καὶ Διάκονον τὴν 19ην Σεπτ. καὶ εἰς Πρεσβύτερον τὴν 20ὴν Σεπτ. ἐ.ἔ. ὁ Εὐριπίδης Νικολακούλης ἐκ Μοσχοχωρίου Λαρίσης εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Λαρίσης.

Ὁμοίως ὁ Ἱεροδιάκονος Ἀθανάσιος Χαραλαμπίδης εἰς Ἱερομόναχον τὴν 14ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ.

Υπὸ τοῦ Σεβ. Διαυλείας κ.κ. Ἀκακίου ἐχειροτονήθη διαδοχικῶς εἰς Ἀναγνώστην, Ὑποδιάκονον καὶ Διάκονον τὴν 11 Νοεμβρίου, ἐ.ἔ. ὁ Σταμάτιος Μάρκου Μαγκανάρης ἐκ Νάξου, καὶ τὴν 13ην Νοεμβρίου εἰς Πρεσβύτερον εἰς Βόλον.

Ὁμοίως ὁ Ἀναγνώστης Γεώργιος Κεπάπογλου ἐκ τοῦ χωρίου Ἀγ. Κων(τίνος) Φαρσάλων, ἐχειροτονήθη τὴν 13 Νοεμ. εἰς Ὑποδιάκονον καὶ Διάκονον καὶ τὴν 14ην εἰς Πρεσβύτερον εἰς τὸν Ἱερὸν ναὸν Ἀγ. Παρασκευῆς Ἀμπελῶνος (Καζακλᾶρ) Λαρίσης.

Εὐχόμεθα αὐτοῖς τὴν ἐξ ὕψους ἐνίσχυσιν καὶ πνευματικὴν πρόοδον διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ὠφέλειαν τῶν πιστῶν.

Οἱ πρῶτοι καρποὶ

Ἀγῶνες καὶ προσπάθεια ἀπὸ τοῦ 1924 μετ' ἐλπιδοφόρου ἐπιμονῆς διεξαγόμενοι φέρουν ἤδη τοὺς πρῶτους καρποὺς τῶν σήμερον. Βεβαίως πολίτιμος παράγων τῆς εὐλογημένης καρποφορίας ἀνεδείχθη ἡ σύνεσις τοῦ τε Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσοστόμου, ὡς καὶ ἄλλων Ἀρχιερέων. Δὲν θὰ πρέπει νὰ ὑποτιμήσωμεν τὴν σημασίαν τῆς ἐπιμονῆς τοῦ βουλευτοῦ κ. Ε. Τομαρά, ὁποῦν ἐκ τῶν ὁστέων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ τέλος τὰς ταλαιπωρίας τῶν κατὰ καιροὺς Διοικητικῶν Συμβουλίων, ὅσας τε αὐτὰ ἐν ἀγαστῇ συμφωνίᾳ συνειργάζοντο μετὰ τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας.

Τὸ πρῶτον βῆμα εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τῆς κανονικότη-

τος τῆς ἱερωσύνης τῶν κληρικῶν ἡμῶν, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ ἐχειροτονήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων ἡμῶν, τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένων. Ἀπ' αὐτοῦ ὁρμώμενοι θὰ ἐπιχειρίσωμεν τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἐπιτυχίας, ἣτις θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων ἐνότης τῶν Ἑκκλ. δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἀγὼν συνεχίζεται. Χρειάζεται πειθαρχία, ἀγάπη, ἐνότης.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Πρωτοπόροι πάντοτε εἰς τὸν Ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα οἱ Ἀγιορεῖται Ζηλωταὶ Πατέρες, συνήλθον τὴν 28 Σεπτ. ἐ.ἔ. καὶ ἐξέλεξαν διὰ ἀρχαιρεσιῶν, νέαν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου ἐκ τῶν ἀκολουθῶν:

1. Γέροντος Ἰωάννου ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντικῇς Καλύβης τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

2. Γέροντος Χρυσοστόμου ἐκ τῆς ἐν Μικρᾷ Ἀγίᾳ Ἀννῇ Καλύβης τῶν Ἀγίων Ἀρχαγγέλων.

3. Γέροντος Χαραλάμπους ἐκ τῆς ἐν Βουλευτηρίοις Καλύβης τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

4. Γέροντος Χρυσάνθου ἐκ τοῦ ἐν Κερασιᾷ Κελλίου τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Συγχαίρομεν ὅλους τοὺς Ζηλωτὰς Πατέρας διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ταύτην ἐκλογὴν καὶ ἰδιαίτερος τοὺς ἐκλεγέντας Πατέρας εὐχόμενοι, ὥπως ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν προαχθῶσι ἅπαντα τὰ ἀπασχολοῦντα αὐτοὺς ζητήματα πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ὑπὲρ ἧς σθεναρῶς πάντοτε ἀγωνίζονται.

ΒΟΛΟΥ

Κατόπιν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 3.10.1966 ἐξελέγη τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Παραρτήματος Βόλου, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τῶν κάτωθι ἀδελφῶν:

Πρόεδρος, Ἀναστάσιος Τασοῦδης, Ἀντιπρόεδρος Θεόδωρος Νότας, Γ. Γραμματεὺς Βασίλειος Κούριας, Ταμίας Ἀντώνιος Γκαβίνης, καὶ Μέλη, Νικόλαος Γκουντόπουλος, Νικόλαος Κουμουρτζής, Ἀντώνιος Δημητριάδης, Μιχαὴλ Κιάφας, Παπαευθυμίου Δημήτριος.

Ἀπαντας τοὺς ἀνωτέρω συγχαίρομεν ἐγκαρδίως εὐχόμενοι αὐτοῖς τὸν ἄνωθεν φωτισμὸν καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν καὶ ἐνίσχυσιν πρὸς προαγωγὴν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Τὴν 6ην Δεκεμ. ἡμέραν Δευτέραν, ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Νικολάου πανηγυρίζει ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ναὸς Ἀχαρνῶν (Μενιδίου) δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας.

Ὁμοίως ὁ τρισυπόστατος Ἱ. Ναὸς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ταμπουρίων.

Ὁμοίως ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγ. Διαυλείας.

Ὁμοίως ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Νικολάου Κορυδαλλοῦ.

Τὴν 12ην ἡμέραν Κυριακὴν, ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος πανηγυρίζει ὁ ὁμώνυμος Ἱερὸς Ναὸς Σαλαμίνος δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας.

Ὁμοίως ὁ τρισυπόστατος Ἱ. Ναὸς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ταμπουρίων.